

[Formanden.]

Sindslag forud for Udøvelsen af deres Dommerhverv, samt om, med hvilken Hjemmel og i hvilken Hensigt denne Afhøring har fundet Sted.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af en Landsskatteret og om Tilsynet med Skatteligningen m. v.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Militærmusikkens Genoprettelse.

Mødet hævet Kl. 16⁵.

91de Møde.

Torsdag den 17. Marts Kl. 13.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Valgt blev: *P. Mortensen, Bomholt, Einer-Jensen, Chr. Jensen, J. Chr. Jensen, Levinsen, Villumsen, Nøhr, Jensen (Gørding), Jensen-Brobj, Nørskov, Nørgaard, Victor Larsen, Boeck-Hansen og Skjerbæk.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Justitsministeren af Brorsen m. fl. om, hvorvidt Ministeren er bekendt med, at Domsmandene i Underretssagen: Anklagemyndigheden mod Hofjægermester Sehested, har været underkastet politimæssig Afhøring om deres politiske Sindslag forud for Udøvelsen af deres Dommerhverv, samt om, med hvilken Hjemmel og i hvilken Hensigt denne Afhøring har fundet Sted.

Formanden: Hvis ikke Indsigelse eller Krav om Afstemning fremkommer, vil jeg betragte Samtykket til Forespørgselsens Fremme som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse.

Forhandlingen genoptoges.

Jens Thomsen: Paa mit Partis Vegne maa jeg beklage, at Regeringen kun vil bekæmpe Arbejdsløsheden ved Nødhjælpsarbejder og Industribeskyttelse. Vi har i vort Genrejsningsforslag anvist Vejen til at skaffe Arbejde ved Hjælp af Rentesaenkning og rimelige Arbejdsvilkaar for de ubeskyttede Erhverv, og vi maa beklage, at Regeringen ikke vil gaa den eneste farbare Vej til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

Det har vist sig, at der er et vist Forhold mellem Landbrugets Forrentningsprocent og Arbejdsløsheden. Naar Forrentningsprocenten har været god i Landbruget, har Arbejdsløsheden været lav, men den stiger i samme Forhold, som Landbrugets Forrentningsevne falder. Jeg skal nævne nogle ganske enkelte Tal for at bevise Rigtigheden heraf. I 1920 var Forrentningsprocenten i Landbruget 11,7, og Arbejdsløshedsprocenten var da 6,1. I 1932 var Forrentningsprocenten ÷ 0,5, og Arbejdsløshedsprocenten var da 31,7. I 1937 var Forrentningsprocenten 2,7 og Arbejdsløshedsprocenten 21,9.

Dette er Historiens Dom, der viser, at vor Anvisning til Arbejdsløshedens Afskaffelse er den rigtige, og Historiens Dom gennem den stadig stigende Arbejdsløshed taler ogsaa sit tydelige Sprog om Regeringens forfejlede Politike over for Arbejdsløsheden. Det er Regeringens store Fejltagelse, at den tror, den kan afskaffe Arbejdsløsheden gennem Nødhjælpsarbejder og Beskyttelsesforanstaltninger for de Virksomheder, der ikke kan eksistere under den frie Konkurrence. Kendsgerningerne viser med ubønhørlig Styrke, at vi ad den Vej kommer dybere og dybere ned i Udføret.

Den højtærede Socialminister har jo ogsaa talt om Haabløsheden i at nedbringe Arbejdsløsheden ad denne Vej, men jeg vil da gerne spørge Ministeren: Hvorfor tager Ministeriet dog ikke den fulde Konsekvens af de foreliggende Kendsgerninger og følger vor Anvisning: at give de Erhverv rimelige Arbejdsvilkaar, der kan arbejde under de